

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/19/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200121
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200121.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): NUBIUM, s.r.o., so sídlom Trenčianska č. 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zast. JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom so sídlom Záhradnícka č. 27, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Vysokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, za účasti ďalšieho účastníka: Spoločenstvo urbariátu - pozemkové spoločenstvo Kral'ovany, IČO: 17 059 313, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA z 2. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/43/2018-62 z 5. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/43/2018 z 5. marca 2018 z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“) napadnutým rozsudkom postupom podľa § 190 zákona č. 152/2016 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA z 2. februára 2018, ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že mu náhrada trov nebola priznaná, pretože v konaní nebol úspešný. Vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario tak, že mu súd náhradu trov nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia - výnimočnosť situácie. Rovnako správny súd nepriznal náhradu trov ani ďalšiemu účastníkovi (§ 169 SSP a contrario), pretože taktiež neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu - správny súd neuložil ďalšiemu účastníkovi žiadnu povinnosť, vo vzťahu ku ktorej by došlo k vzniku trov.

2. Žalovaný rozhodnutím Číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA z 2. februára 2018 rozhodol podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku tak, že prvostupňové správne rozhodnutie zmenil tak, že žiadosť vlastníka reklamnej stavby spoločnosť NUBIUM, s.r.o. o zmenu doby trvania reklamnej stavby č. 8/2/4/1/1-2 na C-KN p.č. 42 v kat.úz. M., povolenú rozhodnutím Obce Kľačany č. 74/2006 z 22. marca 2006 s lehotou trvania do 31. decembra 2016 zamietol podľa § 68 ods. 2 v spojení s § 62 ods. 4 stavebného zákona a ďalšie predĺženie doby trvania reklamnej stavby nepovolil.

3. Správny súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP), pričom zistil, že žaloba je v plnom rozsahu nedôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že správny súd mal z administratívneho spisu za to, že žiadosťou z 20. decembra 2016, ktorá došla prvostupňovému orgánu 23. decembra 2016, žiadal žalobca o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú špecifikoval ako obojstranná reklamná stavba o rozmere 5,1 krát 2,4 m, 1 kus, číslo 8/2/4/1/1-2, miesto stavby: Kľačany, po pravej strane št. cesty I/18 v smere Ružomberok - Žilina, podľa priloženej fotodokumentácie, na C-KN p.č. 42, E-KN p.č. 715/1, kat.úz. M.. Stavba bola povolená rozhodnutím č. 74/2006 a doba trvania dočasnej stavby v rozhodnutí bola stanovená do 31.12.2016. Ako prílohy boli k žiadosti doručené zakreslenie umiestnenia reklamnej stavby v GIS snímke, fotodokumentácia umiestnenej reklamnej stavby, nájomná zmluva s vlastníkmi pozemku č. LA/RU/12/02/2016/Spoločenstvo urbariátu Kľačany, fotokópia rozhodnutia č. 74/2006. Stavebný úrad Obec Kľačany podaním zo dňa 13.02.2017 oznámila začatie správneho konania, ktoré doručila aj žalobcovi. Vo veci bolo vydané nesúhlasné stanovisko dotknutého orgánu Okresného úradu Žilina, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 21.02.2017. Vo veci sa vyjadril účastník konania Slovenská správa ciest IVSC, so sídlom v Žiline, ako majetkový správca pozemnej komunikácie I/18, ktorá nesúhlasila so zmenou trvania reklamnej stavby a požadovala jej odstránenie. Žalobca podaním zo dňa 28.02.2017 požiadal o zaslanie kópie kompletného administratívneho spisu, ktorý má tvoriť podklad rozhodnutia správneho orgánu. Podaním zo dňa 13.03.2017 stavebný úrad zaslal žalobcovi stanovisko k oznámeniu o začatí správneho konania zo strany Okresného úradu Žilina zo dňa 21.02.2017 a stanovisko Slovenskej správy ciest. Zároveň uviedol, čo je súčasťou správneho spisu, pričom ostatné súčasti správneho spisu stavebník sám stavebnému úradu zaslal, prípadne mu už boli zaslané počas správneho konania. V tomto podaní zároveň stavebný úrad vyzval stavebníka, aby svoje vyjadrenie v predmetnej veci stavebnému úradu zaslal v lehote do 7 pracovných dní odo dňa doručenia podkladov. Žalobca v stanovenej lehote žiadne stanovisko nepodal a bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola jeho žiadosť zamietnutá. Na základe jeho odvolania vo veci rozhodoval žalovaný napadnutým rozhodnutím.

5. Správny súd konštatoval, že žalovaný správne zistil skutkový stav veci a aplikoval naň správne ustanovenia stavebného zákona. Bolo riadne preukázané, že reklamná stavba bola umiestnená pred 02.01.2015, spĺňa atribúty uvedené v § 10 ods. 4 cestného zákona, preto bolo povinnosťou ich vlastníka reklamnú stavbu v zmysle § 24f ods. 1 cestného zákona odstrániť do 01.01.2017. Citované ustanovenie je účinné od 02.01.2015, najneskôr od kedy musela byť žalobcovi známa táto jeho povinnosť. Keďže však tento tesne pred ukončením doby trvania stavby (stavba bola povolená do 31.12.2016 a žalobca podal žiadosť o zmenu doby jej trvania dňa 20.12.2016) požiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, legálne si predĺžil lehotu dobu trvania stavby aj po dátume 01.01.2017, hoci záväzné stanoviská v stavebnom konaní o predĺžení doby trvania takejto stavby vzhľadom na ich charakter museli byť negatívne.

6. Všetky žalobné námietky považoval správny súd v plnom rozsahu za nedôvodné. Čo sa týka prvej námietky, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné, lebo pár dní po doručení žalobou napadnutého rozhodnutia bolo žalobcovi doručené ďalšie rozhodnutie žalovaného s totožnou spisovou značkou ale s iným dátumom správny súd upriamil pozornosť na to čo je predmetom tohto súdneho prieskumu. Nie je ním rozhodnutie číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA zo dňa 12.02.2018, ale rozhodnutie číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA zo dňa 02.02.2018. Preto súd nemôže preskúmať toto iné, právoplatné rozhodnutie, teda konštatovať, že má vady (výnimkou je § 27 ods. 1 SSP, čo však nie je daný prípad).

Naopak, z tohto rozhodnutia vychádza (§ 132 SSP). Správny súd preto nemá kompetenciu preskúmať rozhodnutie číslo: OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA zo dňa 12.02.2018, jeho náležitosti, ani jeho obsah. Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia nemôže byť zdôvodňovaná nezákonnosťou tohto iného právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ je výrok napadnutého rozhodnutia súladný s jeho odôvodnením, potom žiadna vada nezrozumiteľnosti je nie daná.

7. Ďalšou námietkou bola nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Prvým jej dôvodom malo byť, že hoci došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, na viacerých miestach napadnutého rozhodnutia je uvedené, že správny orgán prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, avšak nesprávne použil hmotnoprávny predpis - nevedno ktorý a ako, čím je založená vada nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Súd konštatuje, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že odôvodnením, prečo došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, sa žalovaný zaoberal od strany 6 až po stranu 10. Od posledného odseku strany 6 je uvedený exkurz do rozhodovania o reklamných stavbách v zmysle právnej úpravy účinnej od 02.01.2015 (Zákon č. 293/2014 Z.z.). V odôvodnení je uvedené, aká bola rozhodovacia prax pred týmto dátumom a aká je rozhodovacia prax pri zmene doby trvania reklamnej stavby po tomto dátume. Z uvedeného odôvodnenia je nepochybné, že zo zaradenia ust. § 67 ods. 4 stavebného zákona k ustanoveniam stavebného zákona o stavebnom konaní sa vyvodzuje, že konanie o žiadosti vlastníka reklamnej stavby o povolenie zmeny doby trvania reklamnej stavby je novým stavebným konaním, v ktorom sa postupuje primerane podľa § 54 až § 70 stavebného zákona a v prípade rozhodovania o zmene doby trvania reklamnej stavby ide vo svojej podstate o povolenie zmeny stavby pred dokončením v zmysle § 68 stavebného zákona. Preto je potrebné použiť túto právnu normu. Pokiaľ dochádza k zamietnutiu žiadosti vlastníka o zmenu doby trvania reklamnej stavby, toto zamietnutie sa posudzuje ako každé iné zamietnutie žiadosti o stavebné povolenie, a to podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona. Preto žalovaný použil aj toto ustanovenie zákona a zmenil prvostupňový výrok tak, že zamietol žiadosť žalobcu podľa § 68 ods. 2 a § 62 ods. 4 stavebného zákona. V odôvodnení taktiež uviedol, že prvostupňový správny orgán použil nesprávne hmotnoprávny predpis, ktorým žiadosť o predĺženie doby trvania zamietol. Z výroku prvostupňového rozhodnutia je potom zrejmé, že tento použil na zamietnutie žiadosti žalobcu §§ 66 a 67 stavebného zákona a žalovaný na zamietnutie použil § 62 ods. 4 stavebného zákona. Je teda plne nedôvodná námietka žalobcu, že absentujú úvahy, na základe čoho došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, že nie je jasné, ktorý nesprávny hmotnoprávny predpis bol použitý a ako, a tiež je nedôvodné tvrdenie, že je vo vnútornom rozpore, keď žalovaný na jednej strane konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol v súlade so zákonom a na druhej strane nesprávne použil hmotnoprávny predpis. V odôvodnení totiž je tiež uvedené, že prvostupňový orgán rozhodol v súlade so zákonom z toho hľadiska, že nie je možné v súčasnosti podľa platných predpisov povoliť ďalšiu existenciu reklamnej stavby tak, ako je umiestnená pri ceste I/18, a to v zmysle cestného zákona, tzn. že prvostupňový orgán správne aplikoval cestný zákon, najmä § 10 ods. 4 cestného zákona v spojení s negatívnym stanoviskom dotknutého orgánu Okresného úradu Žilina, avšak nesprávne použil len stavebný zákon na formálne zamietnutie žiadosti žalobcu.

8. Druhým dôvodom nepreskúmateľnosti malo byť, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia je označená reklamná stavba č. 8/2/4/2/1-2 umiestnená na C - KN č. 467, zatiaľ čo v rozhodnutí žalovaného je označená reklamná stavba č. 8/2/4/1/1-2 na parcele C-KN č. 42. Správny súd k uvedenej námietke žalobcu uvádza, že sa jedná len o chybu v písaní v prvostupňovom rozhodnutí, ktorá nemá vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré parcelu, na ktorej stavba stojí, vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí označilo správne. Okrem toho z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že prvostupňový správny orgán omyl v označení čísla parcely a čísla reklamnej stavby opravil Oznámením zo dňa 10.07.2017 č. 348/2016/806-opr., ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 20.07.2017, a ktoré je súčasťou správneho spisu. Preto žalobcovi ako priemernému adresátovi nebola upretá možnosť správne pochopiť právne závery prvostupňového orgánu ani žalovaného, najmä za situácie, kedy bola tak v prvostupňovom rozhodnutí ako aj v rozhodnutí žalovaného navyše reklamná stavba identifikovaná (nezameniteľným spôsobom) aj označením rozhodnutia Obce Kráľovany č. 74/2006 zo dňa 22.03.2006, ktorým bolo povolené umiestniť reklamnú stavbu s označením parcely E-KN p. č. 715/1 (C-KN 42).

9. Tretím dôvodom nepreskúmateľnosti malo byť porušenie dvojinštančnosti správneho konania. S touto

námietkou sa správny súd taktiež nestotožnil. V konaní bolo preukázané, že dokazovanie bolo vykonávané len pred prvostupňovým správnym orgánom. Všetky dôkazy, z ktorých vychádzal žalovaný aj prvostupňový správny orgán, mal žalobca k dispozícii. V odvolacom konaní neboli žalobcom predložené žiadne nové dôkazy, ktoré by zakladali dôvod pre doplnenie dokazovania a zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Žalovaný pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia, keď k jeho zmene došlo len z dôvodu aplikácie konkrétnej procesno-právnej normy pri zamietnutí žiadosti žalobcu, pričom skutková situácia a hmotno-právne posúdenie žiadosti žalobcu z pohľadu cestného a stavebného zákona zostalo nezmenené. Takto vydané rozhodnutie v odvolacom konaní nie je možné považovať za upretie práv žalobcu na dvojinštančné správne konanie, tak ako to žalobca namieta v podanej žalobe.

10. Ďalej žalobca namieta ako nepreskúmateľné interné číslovanie reklamnej stavby, ako ju očísloval jeho právny predchodca. Podľa jeho názoru výrok s takýmto označením stavby je dokonca nevykonateľný. K tomu správny súd konštatuje, že výrok napadnutého rozhodnutia je dostatočne určitý, pretože sú v ňom reklamné stavby špecifikované ich umiestnením na C-KN p.č. 42, ktorá je v časti totožná s E-KN p.č. 715/1 v kat.úz. M. a ďalej špecifikované ich umiestnením po pravej strane štátnej cesty I/18 v smere Žilina - Ružomberok a rozhodnutím Obce Kraľovany č. 74/2006 zo dňa 22.03.2006. Z takéhoto špecifikovania stavieb je potom zrejmé, o ktoré stavby sa jedná. Žalobca ani v žalobe ani v priebehu správneho konania netvrdil, že by na C-KN p.č. 42 v kat.úz. M. v jej časti totožnej s E-KN p.č. 715/1, boli umiestnené viac ako dve reklamné stavby povolené rozhodnutím č. 74/2006. Musí sa teda jednať o také stavby, ktoré sa dajú riadne špecifikovať aj bez ohľadu na ich interné číslovanie právnym predchodcom žalobcu.

11. Žalobca ďalej odôvodňoval nedostatok dôvodov napadnutého rozhodnutia tým, že správne orgány sa nezaoberali tým, na základe akých spoľahlivo zistených skutočností, ktoré majú tvoriť skutkový stav, malo dôjsť k subsumcii pod právnu normu § 10 ods. 4 cestného zákona a tým aj k identifikácii dotknutého orgánu, keď nevykonali nič, čím by zisťovali skutočnosti potrebné na subsumciu. Táto námietka je plne nedôvodná. Zo správneho spisu je zrejmé, akým spôsobom dospeli správne orgány k skutkovému záveru, že reklamné stavby sú umiestnené a osadené v území 100 metrov od osi vozovky príľahlého jazdného pásu cesty prvej triedy I/18. Okrem toho túto skutočnosť žalobca v správnom konaní vôbec nenamietal. Hoci mal lehotu na vyjadrenie sa k podkladom, ktoré mu boli zaslané, najmä k negatívnemu stanovisku Okresného úradu Žilina, v stanovenej lehote sa k tejto otázke vôbec nevyjadril, a teda ju ani nenamietal. Tiež je nesporné, že cesta I/18 je medzinárodným cestným ťahom. Že reklamná stavba je umiestnená a osadená mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce, je tiež nesporné. Uvedené vyplýva zo špecifikácie umiestnenia stavby, ktoré podklady na túto špecifikáciu predložil samotný žalobca k žiadosti zo dňa 20.12.2016 - zakreslenia umiestnenia reklamnej stavby v GIS snímke a fotodokumentácia stavby, z ktorých podkladov je zrejmé, že stavba je umiestnená v tesnej blízkosti cesty I/18. Túto skutočnosť žalobca taktiež v celom správnom konaní nerozporoval.

12. Čo sa týka ďalšej námietky, že žalobcovi bola odňatá možnosť náležite argumentovať a rozhodnutia majú nedostatok dôvodov, keďže v nich nie je uvedené, akými úvahami boli správne orgány vedené pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s vyjadreniami k podkladom rozhodnutia, súd uvádza, že z odôvodnenia žalovaného aj prvostupňového rozhodnutia vyplývajú jednotlivé náležitosti odôvodnenia rozhodnutia, ako ich má na mysli ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Správne orgány riadne opísali zistený skutkový stav, uviedli listinné dôkazy, z ktorých vychádzali, opísali procesný priebeh správneho konania a vec subsumovali pod konkrétne ustanovenia zákonov. V napadnutom (ani prvostupňovom) rozhodnutí nechýbala správna úvaha pri právnom posúdení veci. Námietka, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia nie je uvedené, ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka a s jeho vyjadreniami k podkladom, súd uvádza, že táto námietka je v priamom rozpore s obsahom správneho spisu. Zo správneho spisu totiž vyplýva, že žalobcovi bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania, v ktorom mu bola stanovená lehota 7 pracovných dní na doručenie svojich námietok, inak na ne nebude prihliadnuté. Po doručení fotokópií podkladov pre prvostupňové rozhodnutie bola žalobcovi opätovne daná lehota 7 pracovných dní na zaslanie svojich námietok, avšak žalobca sa ani v dodatočnej lehote 7

pracovných dní nevyjadril. Žalobca teda v celom prvostupňovom správnom konaní žiadne námietky a pripomienky neprodukoval. Následne podal až odvolanie, s ktorým sa riadne vysporiadal žalovaný. Žalobná námietka nedostatku dôvodov bola správnym súdom vyhodnotená, ako v plnom rozsahu nedôvodná.

13. Pokiaľ žalobca odôvodňoval odňatie možnosti argumentovať pred správnym orgánom tým, že mu nebola vyhotovená kompletná kópia celého administratívneho spisu v súlade s § 23 ods. 1 Správneho poriadku a prvostupňový orgán iba selektívne vyhotovil určité kópie, čo je popretím rovnosti účastníkov a zásahom do spravodlivého konania, aj túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z administratívneho spisu vyplýva, že správny orgán na žiadosť žalobcu o zaslanie kópie kompletného administratívneho spisu zaslal žalobcovi kópiu stanoviska Slovenskej správy ciest IVSC zo dňa 21.02.2017 a stanoviska Okresného úradu Žilina, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 21.02.2017. Správny súd zdôrazňuje, že len tieto dva podklady sú podklady, o ktorých žalobca v konaní nemal vedomosť. Ostatné podklady mu už v rámci správneho konania boli doručené, a to výzva na zaplatenie správneho poplatku zo dňa 16.01.2017 a oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 13.02.2017, alebo ich sám správnemu orgánu prvého stupňa doručil, a to spolu so žiadosťou o zmenu doby trvania reklamnej stavby zo dňa 20.12.2016: ide o zakreslenie umiestnenia reklamnej stavby v GIS snímke, fotodokumentácia reklamnej stavby, nájomná zmluva s vlastníkmi pozemku, správny poplatok v sume 60,- € a fotokópia rozhodnutia č. 74/2006. Uvedené vyplýva priamo zo žiadosti z 20.12.2016, kde sú tieto písomnosti uvedené ako prílohy k žiadosti. Iné listiny neboli súčasťou administratívneho spisu. S tým, že ostatné časti administratívneho spisu mu nebudú zaslané preto, lebo mu už boli doručené alebo ich sám správnemu orgánu zaslal, bol žalobca oboznámený v zaslaní podkladov zo dňa 13.03.2017. Žalobcovo zotrvávanie na požiadavke opätovného predloženia aj týchto listín sa javí ako šikanózne, účelové a v rozpore s elementárnou logikou. Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdí, že mu bolo upreté právo na spravodlivý proces a odňatá možnosť vyjadriť sa k podkladom napadnutého a prvostupňového rozhodnutia preto, že mu neboli vyhotovené fotokópie všetkých častí administratívneho spisu, teda aj tých podkladov, ktoré on sám do konania predložil, resp. tých podkladov, ktoré mu už boli doručené do vlastných rúk, takáto námietka je zjavne nedôvodná.

II.

14. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ riadne a včas prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP. Sťažovateľ navrhol aby kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

15. Sťažovateľ mal za to, že správny súd nesprávne aplikoval ust. § 126 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. v spojení s ust. § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov. Z uvedeného ustanovenia je podľa sťažovateľa možné vyvodit' záujem, ktorý by mal byť chránený cestným správnym orgánom podľa zákona o pozemných komunikáciách, ako aj vyčítať taxatívny výpočet záujmov, ktoré sú chránené osobitnými predpismi, v ktorých musí byť súčasne uvedená kompetencia vydávať záväzné stanovisko. Správny orgán nemôže požadovať doklady nad rámec zákona, v opačnom prípade by išlo o svojvôľu a porušenie základnej ústavnoprávnej zásady podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Samotná existencia záväzného stanoviska v spise, podľa sťažovateľa svedčí o tom, že ani žalovaný, ani správny orgán prvého stupňa nepostupovali v konaní správne, nakoľko žiadne stanovisko nemôže zmierniť zákaz upravený v ust. § 10 ods. 4 cestného zákona. Pokiaľ správny súd prevzal argumentáciu žalovaného o dôvodnosti aplikácie tejto normy, tak rezignoval na akékoľvek zisťovanie a odôvodňovanie skutkového stavu správnym orgánom.

16. Ďalej sťažovateľ nesúhlasil s posúdením správneho súdu, že reklamy sú osadené mimo sídelného útvaru obce, keď z evidencie katastra nehnuteľností vyplýva, že reklamné stavby sa nachádzajú v zastavanom území obce a tieto skutočnosti sa považujú za všeobecne známe. Hodnotenie obsahu podkladov v administratívnom spise v podobe, v akej ho uskutočnil správny súd je podľa názoru

sťažovateľa celkom nepreskúmateľné k otázke umiestnenia akejkoľvek reklamnej stavby mimo sídelného útvaru obce a teda vôbec možnej aplikácie ust. § 10 ods. 4 cestného zákona.

17. Konštatovanie správneho súdu, že predmetom sporu je len rozhodnutie z 02. februára 2018 a žiadne iné, jej abstrahovanie od namietaného podstatného porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo mať za následok vydané nezákonné rozhodnutie. Posúdenie súdom v kontexte vykonaných chýb je nepreskúmateľné a v rozpore s povinnosťou správneho súdu na spravodlivý proces, keď rozhodnutie nevníma sťažovateľ ako presvedčivo odôvodnené a naopak ho vníma ako bezdôvodné bagatelizovanie pochybení správnych orgánov na úkor sťažovateľa, ktorému bola postupom správnych orgánov obmedzená možnosť účinného uplatňovania práv vo vzťahu k preskúvanému rozhodnutiu.

18. Sťažovateľ pripustil, že pri abstrahovaní jednotlivých dôvodov a ich izolovanej analýze za stavu administratívnych spisov, ako boli súdu predložené po podaní žaloby, je možné dospieť k právnym záverom správneho súdu. Avšak sťažovateľ má za to, že súd nevyhodnotil rozsah namietaných pochybení vo vzájomnej súvislosti a čase a navyše za iného administratívneho spisu, než v čase keď uplatňoval svoje práva sťažovateľ. Rozhodnutie správneho súdu vnímal ako priamy zásah do práv na spravodlivé konanie. Keď sám správny súd pripúšťa jednotlivito chyby, avšak ich význam bagatelizuje.

19. Podľa názoru sťažovateľa boli správnymi orgánmi vytvárané podmienky pre znemožnenie procesne reagovať na pochybenia správneho orgánu prvého stupňa pri vedení administratívneho spisu, postup pri zisťovaní skutkového stavu a predkladať návrhy na vykonanie tým súvisiacich dôkazov a tieto pochybenia neboli zhojené ani žalovaným a ani správnym súdom, ktorý hodnotil porušenie práv sťažovateľa v správnom konaní na jeho ťarchu bez toho, aby zbral do úvahy v akom rozsahu mohla byť znížená účinnosť právnych prostriedkov zverených mu zákonom na uplatňovanie a/alebo chránenie svojich práv a záujmov.

20. Sťažovateľ uviedol, že správny súd tým, že nezobral do úvahy absenciu hodnotenia obsahových a formálnych náležitostí záväzného stanoviska dotknutého orgánu, sa odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, podľa ktorej sa súd pri preskúvaní rozhodnutia a postupu správnych orgánov, konkrétne právnej veci sa musí obmedziť len na hodnotenie, či vykonané dôkazy, z ktorých správne orgány vyvodzujú svoje závery nie sú pochybné a či robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správne orgány dospeli (rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 4Sžo/3/2011). V záväznom stanovisku sa podľa sťažovateľa nenachádza nič, čo by vylučovalo pravdivosť všeobecne známych skutočností a znemožňovalo vyvodenie záveru o tom, že reklamné stavby sa nachádzajú v sídelnom útvaru obce, ktorá skutočnosť vylučuje aplikáciu ust. § 10 ods. 4 cestného zákona.

IV.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

22. Predmetom súdneho prieskumu v kasačnom konaní bol rozsudok správneho súdu sp.zn 30S/43/2018 z 5. marca 2019, ktorým žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2018/004082/KRA z 2. februára 2018, ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie

žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo zistení uvedených správnymi orgánmi ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

24. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

25. Podľa § 43 ods. 2 zákona, veta prvá č. 50/1976 Zb. v znení účinnom ku dňu 12.02.2018 (právoplatnosť napadnutého rozhodnutia) reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a/ až d/ alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov.

26. Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

27. Podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona ak stavebník požiada o zmenu doby trvania reklamnej stavby pred uplynutím tejto doby, tak podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie.

28. Podľa § 68 ods. 1 citovaného zákona stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

29. Podľa § 68 ods. 2 citovaného zákona v rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

30. Podľa § 10 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. v znení účinnom ku dňu 12.02.2018 mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce je v území 100 metrov od osi vozovky príslušného jazdného pásu diaľnice, rýchlostnej cesty a cesty I. triedy, ktoré sú medzinárodným cestným ťahom, okrem odpočívadiel, zakázané umiestňovať reklamné stavby; to sa nevzťahuje na označenia stavby a označenia súvisiace s výstavbou alebo prevádzkou diaľnice, rýchlostnej cesty alebo cesty I. triedy, ktoré sú medzinárodným cestným ťahom.

31. Podľa § 24f ods. 1 citovaného zákona reklamné, informačné a propagačné zariadenia umiestnené pred 2. januárom 2015, ktoré nie sú v súlade s § 10 ods. 4, sú vlastníci týchto zariadení povinní odstrániť do 1. januára 2017.

32. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

33. Podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

34. K sťažovateľom namietanému sťažnostnému bodu, podľa ktorého samotná existencia záväzného stanoviska v spise, svedčí o tom, že ani žalovaný, ani správny orgán prvého stupňa nepostupovali v konaní správne, nakoľko žiadne stanovisko nemôže zmierniť zákaz upravený v ust. § 10 ods. 4 cestného zákona uvádza kasačný súd, že sa s touto námietkou nestotožňuje z nasledovných dôvodov. Práva dotknutých orgánov vymedzuje stavebný zákon v ustanovení § 140a ods. 3 tak, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke, vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona a ďalej, okrem iného, chrániť záujmy týkajúce sa ochrany zdravia ľudu, zaistenia vplyvov na životné prostredie, správy pozemných komunikácií, dráh, atď.

25. Z uvedeného možno teda konštatovať, že dotknuté orgány sú spolupracujúce orgány verejnej správy špecializujúce sa na oblasť, ktorá je už mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnení je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 stavebného zákona). Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise.

26. Treba zdôrazniť, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej právnej sféry, ale týkajúce sa verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Verejný záujem predstavuje istý protiklad k záujmu súkromnému, jedná sa o určitý všeobecne prospešný stav, cieľ, ktorý treba chrániť a rešpektovať. Aj keď za určitých okolností by bolo možné pripustiť tvrdenie sťažovateľa, že žiadne stanovisko nemôže zmierniť zákaz upravený v ust. § 10 ods. 4 cestného zákona, kasačný súd nie je toho názoru, že by takéto stanovisko bolo irelevantné alebo, že by v konečnom dôsledku bolo schopné aj napriek sťažovateľom tvrdenej nadbytočnosti akokoľvek zmeniť, či privodiť iný stav a z neho vyplývajúce iné posúdenie veci.

27. K namietanému nesúhlasu s posúdením osadenia reklám mimo sídelného útvaru obce kasačný súd uvádza, že s touto námietkou sa dostatočne vysporiadal žalovaný aj správny súd a je zrejmé, akým spôsobom dospeli správne orgány k skutkovému záveru, že reklamné stavby sú umiestnené a osadené v území 100 metrov od osi vozovky príľahlého jazdného pásu cesty prvej triedy I/18, ktorá je medzinárodným cestným ťahom. Ďalej je podľa kasačného súdu nesporné aj to, že reklamná stavba je umiestnená a osadená mimo sídelného útvaru obce ohraničeného dopravnou značkou označujúcou začiatok a koniec obce. Paradoxne, v rozpore so sťažovateľom namietaným, vyplýva táto skutočnosť zo špecifikácie umiestnenia stavby, ktorú ako podklad predložil samotný sťažovateľ k žiadosti z 20. decembra 2016. Nemožno opomenúť, že sťažovateľ túto skutočnosť v celom správnom konaní nerozporoval.

28. Po preskúmaní administratívneho spisu, ako aj odôvodnenia rozhodnutia a postupu správneho súdu má kasačný súd za to, že námietky o bagatelizovaní postupu správnych orgánov, prípadne zásadných pochybeniach pri vedení administratívneho spisu sú nedôvodné. Správny súd detailne vyhodnotil uvedené, vysporiadal sa so žalobnou námietkou, z administratívneho spisu mal za preukázané, ktoré písomné listiny boli sťažovateľovi zaslané, prečo nebolo nevyhnutné sťažovateľovi zasielať celý administratívny spis, o ktorých písomných listinách mal vedomosť a popísali aj celý procesný priebeh. Najvyšší súd nevidí sťažovateľom uvádzané náznaky upretia práva na spravodlivý proces.

29. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

30. Kasačný súd poukazuje na to, že na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania správca dane zistil

skutkový stav správne. Kasačný súd po vyhodnotení súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k rovnakému záveru ako správny súd, a to, že správne orgány vo svojich rozhodnutiach dôkladne a rozsiahlo popísali zistený skutkový stav, ktorý aj samotný správny súd uviedol vo svojom rozhodnutí.

31. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.